

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ ГОЛОВНЕ СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

23 січня 2026 року

Старший слідчий в особливо важливих справах 1-го відділу (розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту) управління організації розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України підполковник поліції Деркач Алла Юхимівна, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань № 42022112320000037 від 27.02.2022 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. ч. 1, 2 ст. 438 КК України, у зв'язку з наявністю достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ч. 4 ст. 22, п. 6 ч. 1 ст. 40, ст. 42, ст. ст. 111-112, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Тімофєєву Олександр Миколайовичу,
01.11.1996 року народження, уродженцю
с. Красіно Палкінського району Псковської
області Російської Федерації, зареєстрованому та
фактично проживаючому за адресою: РФ,
Псковська область, Палкінський район, с. Хохли,
вул. Родовська, буд. 10, громадянину РФ,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 2 ст. 15, ч. 2 ст. 438 КК України** - тобто у закінченому замаху на порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, поєднаному з умисним вбивством (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001).

**Фактичні обставини кримінального правопорушення,
у вчиненні якого підозрюється Тімофєєв О.М.:**

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. В ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції», що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ), інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Зокрема, ЗС та інші військові формування РФ із території Республіки Білорусь 24.02.2022 здійснили перетин державного кордону України поза пунктами пропуску та, переслідуючи мету окупації українських населених пунктів, здійснювали рух Київською областю у напрямку міста Києва.

Продовжуючи рух у напрямку міста Києва, 27.02.2022 військовослужбовці ЗС та інших військових формувань РФ, в тому числі батальйонно-тактичні групи (далі – БТГр) 234-го десантно-штурмового полку 76-ї десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ (далі – 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ) ЗС РФ, зайняли позиції на території Бучанського району Київської області, зокрема, заїхали на бойовій броньованій техніці до міста Буча з метою взяття населеного пункту під контроль та забезпечення подальшого руху до міста Києва через місто Ірпінь Бучанського району Київської області.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

З урахуванням положень ст. ст. 43, 44 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 (далі – ДП I), військовослужбовці

ЗС та інших військових формувань РФ є комбатантами та зобов'язані додержувати норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів.

Відповідно до статті 4 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – Конвенції) особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Також, згідно зі ст. 32 Конвенції, забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Крім того, відповідно до ст. 48 ДП I для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й воєнні об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти воєнних об'єктів.

Згідно з пунктом 1 ст. 50 ДП I визначено, що цивільною особою є будь-яка особа, що не належить до жодної з категорій осіб, зазначених у статті 4 А, 1, 2, 3 та 6 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими від 12.08.1949 та у статті 43 цього Протоколу. У разі сумніву щодо того, чи є яка-небудь особа цивільною особою, вона вважається цивільною особою.

Також, відповідно до ст. 51 ДП I цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями. Цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів.

Крім того, згідно з п. а ст. 3 ст. 85 ДП I перетворення цивільного населення або окремих цивільних осіб на об'єкт нападу є серйозним порушенням цього Протоколу, коли вони вчиняються навмисне на порушення відповідних положень цього Протоколу і є причиною смерті або серйозного тілесного пошкодження чи шкоди здоров'ю.

Відповідно до ст. 147 Конвенції серйозні порушення цієї Конвенції охоплюють визначені у цій статті дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції, зокрема умисне вбивство.

Підпунктом а.1) п. а) ч. 2 ст. 75 ДП I визначено, що заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці визначені у цій статті дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів, у тому числі насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема вбивство.

Відповідно до ст. 8(?)а)і) Римського статуту Міжнародного кримінального суду умисне вбивство є воєнним злочином.

Так, громадянин РФ, військовослужбовець 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ (військова частина 74268, пункт постійної дислокації – м. Псков, РФ) молодший сержант Тімофєєв Олександр Миколайович, обіймаючи посаду

командира відділення-командира бойової машини відділення управління взводу зв'язку десантно-штурмового батальйону 2-ї батальйонно-тактичної групи, починаючи з 24.02.2022 прийняв безпосередню участь у актах збройної агресії, в тому числі в період часу з 27.02.2022 по 30.03.2022 на території міста Буча Київської області, а тому відповідно до ст. 43 ДП І мав статус комбатанта і був зобов'язаний дотримуватися норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів, а також усвідомлював існування міжнародного збройного конфлікту.

Протягом лютого-березня 2022 року Тімофєєв О.М. разом з іншими військовослужбовцями 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ перебували на території міста Буча Київської області, а саме утримували та контролювали сектор міста, який охоплював, у тому числі, вулицю [REDACTED] та прилеглі вулиці.

У цей же період часу у приватних будинках по вулиці [REDACTED] в місті Буча Київської області перебували місцеві жителі, які були одягнуті у цивільний одяг, участі у бойових діях не брали, до таких дій не готувалися, не мали при собі жодної зброї, знарядь чи засобів, що могли б загрожувати військовослужбовцям 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ, тобто були цивільними особами, які ховалися у приміщеннях будинків та своєю поведінкою не компрометували, не провокували і не становили загрози. Про вказані обставини було достеменно відомо військовослужбовцям 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ, які після взяття міста Буча Київської області під контроль, розмістили свої блок-пости, здійснювали періодичні перевірки цивільного населення та патрулювання в районі вказаних будинків, контролюючи їх таким чином.

Так, 05.03.2022 близько о 09 год. 00 хв., потерпілий [REDACTED] року народження, з метою евакуюватись разом із членами своєї родини до більш безпечного місця, вирішив виїхати на власному автомобілі. З цією метою потерпілий [REDACTED] направився до гаража, розташованого на відстані приблизно 35 метрів від будинку [REDACTED] в місті Буча Київської області, де знаходився його автомобіль. Надалі, потерпілий [REDACTED] виїхав на автомобілі з гаражу та лишив його прогріватись, а сам попрямував в сторону свого будинку до своєї родини щоб повідомити про готовність їхати. Після чого, [REDACTED] повторно попрямував до гаража з метою його зачинення, де в зазначений час побачив військовослужбовців ЗС РФ, які стали здійснювати по ньому постріли з вогнепальної зброї.

З метою уникнення застосування до нього насильства потерпілий [REDACTED] взяв в гаражі білий мішок та почав ним розмахувати, демонструючи військовослужбовцям, які перебували неподалік, що він є цивільною особою.

При цьому, [REDACTED] був одягнутий у цивільний одяг, участі у бойових діях не брав, до таких дій не готувався, не мав при собі жодної зброї, знарядь чи засобів, що могли б загрожувати військовослужбовцям ЗС РФ, тобто був цивільною особою, який своєю поведінкою не компрометував, не провокував і не становив загрози.

Після чого, в зазначений час, Тімофєєв О.М., спільно з двома невстановленими військовослужбовцями ЗС РФ, будучи озброєними

автоматичною стрілецькою зброєю, спорядженою бойовими набоями, надали команду [REDACTED] наблизитись до них на відстань 10-15 метрів, роздягнутись та стати на коліна. Надалі Тімофєєв О.М. навів та утримував вогнепальну зброю у бік [REDACTED]

У подальшому невстановлений досудовим розслідуванням військовослужбовець Збройних сил Російської Федерації, у підпорядкуванні якого перебував Тімофєєв О.М., віддав останньому наказ на позбавлення життя [REDACTED], зокрема шляхом висловлення фрази «в расход его», що потерпілий сприйняв як реальний намір позбавити його життя. Після чого двоє невстановлених військовослужбовців ЗС РФ побігли у напрямку, де у той час пролунав вибух.

На виконання наказу невстановленого військовослужбовця ЗС РФ, Тімофєєв О.М., діючи умисно та переслідуючи єдину мету на здійснення вбивства, усвідомлюючи, що [REDACTED] є цивільною особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, та не становить загрози, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з мотивів ненависті до українців, які протистоять російсько-окупаційним військам та надають підтримку силам безпеки і оборони України, з метою спричинення смерті [REDACTED], в порушення положень ст. ст. 32, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та п.п. а.1) а) ч. 2 ст. 75 ДП I, привів вогнепальну зброю у бойове положення, навів її у бік голови потерпілого [REDACTED] та мав намір здійснити постріл. У момент безпосередньої реалізації Тімофєєвим О.М. злочинного наміру на вбивство [REDACTED], останній різко підвівся та почав бігти у напрямку свого будинку, у зв'язку з чим Тімофєєв О.М. відкрив вогонь у бік [REDACTED], здійснивши в його сторону постріли з вогнепальної зброї, однак злочинний умисел на позбавлення життя [REDACTED] не доведено до кінця з причин, що не залежали від волі Тімофєєва О.М.

Отже, Тімофєєв Олександр Миколайович, обіймаючи посаду командира відділення-командира бойової машини відділення управління взводу зв'язку, 234-го десантно-штурмового полку 76-ї десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ Збройних сил Російської Федерації (в/ч 74268), 05 березня 2022 року приблизно о 09 годині 00 хвилин, перебуваючи на відстані приблизно 35 метрів від будинку [REDACTED] по вул. [REDACTED] в м. Буча Київської області, усвідомлюючи існування міжнародного збройного конфлікту та те, що [REDACTED] є цивільною особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, та не становить загрози, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, діючи умисно, з метою спричинення смерті [REDACTED] в порушення положень ст. ст. 32, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та п. п. а.1) п. а) ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, привів вогнепальну зброю у бойове положення, навів її у бік голови потерпілого [REDACTED] та мав намір здійснити постріл. У момент

безпосередньої реалізації Тімофєєвим О.М. злочинного наміру на вбивство [REDACTED], останній різко підвівся та почав бігти у напрямку свого будинку, у зв'язку з чим Тімофєєв О.М. відкрив вогонь у бік [REDACTED] здійснивши в його сторону постріли з вогнепальної зброї, однак злочинний умисел на позбавлення життя [REDACTED] не доведено до кінця з причин, що не залежали від волі Тімофєєва О.М.

Унаслідок дій Тімофєєва О.М. заподіяно тілесні ушкодження [REDACTED] однак смерть потерпілого не настала з причин, що не залежали від волі Тімофєєва О.М.

Отже, Тімофєєв О.М. вчинив закінчений замах на умисне вбивство Хорольського О.І.

Таким чином, Тімофєєв О.М. підозрюється у закінченому замаху на порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, поєднаному з умисним вбивством, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 15, ч. 2 ст. 438 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001).

Старший слідчий в ОВС 1-го відділу
(розслідування злочинів, учинених в умовах
збройного конфлікту) управління організації
розслідування злочинів, учинених в умовах
збройного конфлікту Головного слідчого
управління Національної поліції України
підполковник поліції

Алла Юхимівна ДЕРКАЧ

ПОГОДЖЕНО

Прокурор четвертого відділу
управління процесуального керівництва та
підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам, вчиненим в
умовах збройного конфлікту,
Офісу Генерального прокурора

Антон Миколайович ШЕВЧУК

23 січня 2025 року

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

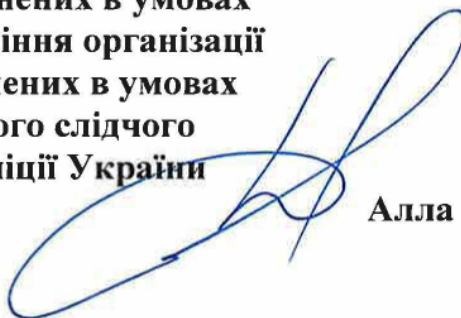
18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

**Старший слідчий в ОВС 1-го відділу
(розслідування злочинів, учинених в умовах
збройного конфлікту) управління організації
розслідування злочинів, учинених в умовах
збройного конфлікту Головного слідчого
управління Національної поліції України
підполковник поліції**

Алла Юхимівна ДЕРКАЧ

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2026 року